

Catégorie : adultes collectif

Camins de pelegrinatge

Dos òmes caminan dins los bòsques.
Sus un lièch de mofa, lors passes s'esfaçan
Dins l'instant, daissant cap de pesadas.

Lo repic del cocut punctua lor marcha.
L'aire es docinèl, lo ventolin pòrta los cants
dels ausèls preissats de far lor nìs en piulant.

Las pichonas fuèlhas se desplegan doçamenton,
Formant una nèbla verda ont s'avançan los pelegrins.
Subran, s'arrèstan. Son en fàcia de la capèla.

Es tota blanca, incrustada dins lo bauç,
Es crana, encara mai en aquesta sason.
Es esmoventa ; los dos òmes la remiran.

Los ramelets de ginèstas o disputan
A las virolinas que s'expandisson en tacas jaunas
Mentre que los ranoncles pontejan lor musèl palha.

Aital una sinfonia rossèla se jòga
A l'entorn de la capèla, dins son escrinh verd.
Los travèrses del Tolèrme espetan de totas colors.

Las violetas embalseman de lors redoléncias
que se mesclan a las odors de mofa, de tèrra mosta
e de botarèls, bolegadas pel ventolet.

Los dos òmes s'apròchan del puèg Sant Josef
Quand una marsejada esclata, los ausèls se calan.
La pluèja saqueja las èrbas e los arbres.

Gròssas tècas se destacan de las brancaas,
Raubant al passatge la lutz dins lor correguda
Que las va menar segurament al neient.

Quand la pluèja se tampa, un arcolan se destaca dins lo cèl.
Un gag espelofis lo silenci, e d'autres ausèls sègon.
La prima arriba e la natura s'emmanís.